

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

احمد پوپل
۲۱ مارچ ۲۰۲۱

بهاران خجسته باد

نوشته سالهای قبل را با ویرایش جدید خدمت تان تقدیم می دارم، امیداست مورد قبول خاطرتان واقع گردد.

نماد های آئین نوروزی

هیچ گونه تاریخ دقیقی که نوروز چه وقت و چگونه آغاز گردیده در دست نیست اما این جشن باستانی قدامت چندین هزار ساله دارد و یکی از قدیمی ترین آئین های ملی در جهان به شمار می رود که با فرهنگ دیر پای مردم ما و تمام افتخارات ما پیوند ناگسستنی دارد. شریعتمداران را یارای آن نیست که نوروز را از دلها بیرون کنند زیرا فلسفه وجودی نوروز زایش و نو شدن است که نو بر جای کهن می نشیند و همین باعث ماندگاری نوروز گردیده است. نوروز در متون کهن چون شاهنامه و تاریخ طبری توسط جمشید و در بعضی نوشته ها توسط کیومرث پایه گذاری شده است.

نیاکان ما مردمانی بزرگ و با فرهنگ بوده اند که بعد از گذشت هزاران سال نه تنها ما بلکه جهانیان هم به نوروز به عنوان یک میراث معنوی فرهنگی می بالند و روز جهانی نوروز را در تقویم ملل متحد جای داده اند. فردوسی آغاز این جشن را به جمشید نسبت داده و چنین در مورد این روز سروده است.

چو خورشید تابان میان هوا	نشسته بر او شاه فرمانروا
جهان انجمن شد بر تخت او	شگفتی فروماده از بخت او
به جمشید بر گوهر افشاندند	مران روز را روز نو خواندند
سر سال نو هر مز قَر و دین	بر آسوده از رنج روی زمین
بزرگان به شادی بیاراستند	می و جام و رامشگران خواستند
چنین جشن فرخ از آن روزگار	به ما ماند از آن خسروان یادگار

شریعت مداران و مسلمانان چون با نور و روشنایی و هر چه بوی روشنایی دارد، مخالف هستند و می خواهند انسانها در تاریکی و جهالت و شب و شب پرستی باقی بمانند به ضد نوروز و سال نو پارس می کنند.

بخشی دیگر شان نوروز را پیوند مذهبی داده بالای سفره نوروز قرآن را نیز می گذارند تا آن را مطابق میل خود و بزرگداشت علی داماد پیغمبر تفسیر کنند. در حالی که در آغاز در آنسوی سده ها هنوز از دین عرب ها خبری نبود در ضمن وقتی نوروز را با شادی شروع می کردند (می و جام و رامشگران) می خواستند.

نوروز مراسم ویژه ای داشت که بعد از آمدن اشغالگران عرب قسماً متروک گردید و قسمتی توسط اعراب که آن را مغایر با آئین عربی خود می دیدند ممنوع گردید. اما با آن هم نوروز در طول ۲ قرن تجلیل می گردید البته با دادن تحایف بیشمار به حکام عربی. نوروز و هر روز دیگری که بر گزار می گردید اگر برای اعراب پول و عاید سر شار می آورد مردم می توانستند آن اعیاد را برگزار کنند ، تا آن که متکلمین اسلامی در دستگاه خلافت قدرت وسیعی کسب کردند و از بر گزاری نوروز جلوگیری کردند. امام غزالی از بزرگان متکلمین و از ارتجاعی ترین ملاهای آن زمان در کیمیای سعادت گفت : « نوروز وسه باید مندرس شود و کسی نام آن نبرد » و این قیودات چندین قرن ساری و جاری بود تا دوباره آهسته آهسته نوروز از تجلیل در خفا خارج شده از خانه ها به بیرون راه پیدا کرد.

قبل از آغاز نوروز یکی از مراسم با شکوه نوروزی چهارشنبه سوری بود که در آخرین چهارشنبه ماه حوت برگزار می گردید مردم آتش عظیمی می افروختند و از روی آتش می جهیدند . پس از تجاوز اعراب این روز را به خاطر افروختن آتش که نشانه ای از آتش پرستی می دانستند ممنوع کردند.

صبح نوروز سنت آن بوده که بزرگان خانواده به دیگران هدیه تقدیم می کردند .

ابوریحان البیرونی می نویسد : در آغاز سال سالمند ترین فرد خانواده به پا می خاست و قاشقی از عسل و یا قطعه ای قندی بر دهان هریک از اعضای خانواده می گذاشت و با دادن هدیه و یک برگ سبز آمدن نوروز و بهار را شادباش می گفت بعد تمام خانواده مراسم سپاس به جا می آوردند و از «هورامزدا» (سرور بزرگ یا دانای کل خدای بزرگ زردشتیان) . تندرستی زیستن و شادکامی آرزو می کردند.

پس از این مراسم زن و مرد ، کوچک و بزرگ به کوی و برزن می رفتند و هر کی را سر راه خود می دیدند بدو آب می پاشیدند که خوشبختانه گلاب پاشیدن تا امروز در عروسی ها و برای مهمانان عزیز خانواده ها مرسوم است و هم چنان پاشیدن آب در عقب مسافرت کننده ها هنوز مرسوم است. یکی دیگر از این سنت های باستانی که تا امروز باقی مانده دادن هدیه برای نامزد ها یا نو عروسان که خانواده داماد تحفه نوروزی برای نو عروسان تهیه می کنند ، ماهی که نماد از شادابی تکاپو و زایش است در تحفه نوروزی حتمی است.

هفت سین یکی دیگر از رواج های نوروزی ست که خوشبختانه تا امروز باقی مانده است. در روزگاران قدیم در ظروف فلزی که به نام سین یا سینی یاد می شد برای چیدن خوان نوروزی از همین ظروف بهره می بردند که در هفت ظرف یا هفت سینی شیرینی میوه قند و شکر را می گذاشتند که خوان نوروزی هفت سینی نام گرفت چون عدد هفت نزد نیاکان ما عدد مقدسی بود هفت سینی را پر از میوه و قند و شیرینی می کردند . بعد ها با حذف (ی) هفت سین امروزی از آن مراد شد .

کار برد عدد هفت در هفت خوان رستم در هفت اقلیم و هفت اختر و غیره مشهور است. و هفت سین را نشانه های برتری اهورامزدا بر اهریمن (مظهر شر و فساد تاریکی و پلیدی شیطان) می دانستند.

هفت کلمه سین سفره نوروزی عبارتند از سیب - سنج - سرکه - سیر - سبزی - سمارق و سمنک است که در سفره گذاشته می شود بر علاوه هفت سین آب - آئینه - ماهی - شمع - سکه - اسپند - شکر و شیرینی و غیره در سفره می گذاشتند که هر کدام این ها نمادی هستند از زیبایی های طبیعت.

۱ - سیب نماد زایش، عشق، باروری و سلامتی ست

۲- سنجد میوه درختی عطر آگین سمبول عشق، محبت دلباختگی و از مقدمات تولد و زاینده

۳- سرکه نماد صبر و شکیبایی چاشنی و محرک شادی و پاکی و ضد آلودگی و تطهیر کننده

۴- سیر نماد تندرستی و سلامتی

۵- سبزی و سبزه نماد باروری و نو زائی شادابی و سر سبزی و نشانگر زندگی و پیوند با طبیعت

۶- سمارق مظهر طلوع خورشید و آغاز دوباره

۷- سمنک مظهر جشن و سرور و زندگی باهمی

۸- آب مظهر ایزدبانوی نیرومند آبها «اناهیتا» که مقام والا در بین خدایان باستان دارد

۹- آئینه نماد روشنایی و نماد به خویش نگرستن و به درون نظاره کردن

۱۰- ماهی نماد زایش شادابی و تکاپو

۱۱- شمع مظهر روشنایی

۱۲- سکه نشانه ثروت و دارندگی که به نیت برکت و در آمد زیاد در سفره ها گذاشته می شد

۱۳- اسپند به معنای مقدس و نماد دور کننده چشم بد و تطهیر کننده

۱۴- شکر برای شادکامی همیشگی افراد خانواده

۱۵- نارنج شناور بر آب نماد زمین بر روی آب

۱۶- تخم مرغ نماد نطفه و باروری

۱۷- نان، نشان برکت و رونق کشت و کار و زراعت

آنچه از زیبایی در طبیعت وجود دارد همه در سفره هفت سین جمع است

کسانی که قرآن بر سفره هفت سین می گذارند می خواهند نشانه جهالت و درنده خوئی و قتل و غارت را نهاده کنند.

نیاکان ما نوروز را در آزادی و آزادگی جشن می گرفتند و بر ماست که با طرد اشغالگران و جنایتکاران امریکائی

و اروپائی و طالبان و اخوان الشیاطین این نوکران جنایتکاران، نوروز باستانی خود را در آزادی کامل مانند نیاکان خود

برگزار کنیم. رسالت آزادی کشور بر دوش هر وطنپرستی است. تجلیل از نوروز در آزادی کیفیت دیگری دارد.

نوروز تان خجسته و بهار تان گلباران